

INDIENVISIT OCH HISTORIER DÄRIFRÅN

Mr P.

Mitt första besök hos den indiske agenten, föregicks av mycken men välmenta råd, såsom:

- Ha alltid en toarulle i väskan
- Vakta barskåpet på hotellet
- Rör inte korna
- När väckarklockan ringer på morgonen, tänd ljuset men öppna inte ögonen. Då hinner alla kackerlackor försvinna in under golvlisterna.

Från Singapore skulle jag till Madras för att träffa företagets agent, här kallad Mr P. Han hette Preetham, i förnamn, men efternamnet var så långt och svårt att jag ombads köra med Mr P. Jag såg lång tid efter vårt första möte hans efternamn eller familjenamn i någon korrespondens och det var långt, 26 bokstäver.

Fligheten från Singapore var en direkt-flight, så det fanns eller skulle inte finnas några möjligheter att något bagage kunde försvinna under flygningen. Men framme i Madras sent på kvällen, så var mitt bagage inte med på utlämningsbandet och således ändå borta.

Innan jag hade gjort en anmälan på 5 blad fulla med frågor och hastigt hopritade figurer, så fick jag också vänta vid ankomströntgen av allt bagage tills alla väskor hade röntgats. Ingen lycka, av min väska fanns det inga spår. Där stod jag med bara handbagaget och väntetiden hade tagit gott och väl en timme. Klockan var nära midnatt och jag gick mot utgången, för där skulle Mr P möta mig.

Men där var ingen Mr P. Shit, hade han trott att jag missat fligheten och åkt därifrån? I stället var det minst ett hundratal pojkar som ivrigt ville bära mitt bagage. De klängde på mig och kivades om att ev. får någon rupie. Det var nästa beckmörkt på parkeringsplatsen framför ankomsthallen och där stod jag med ett litet automat-foto av Mr P och väntade. Gissa om det kom fram många som sa sig vara mina vänner och någon sa också att de var min sponsor i Madras. Jag såg nog lite skrämmd ut av situationens allvar, också.

Efter en lång, ensam väntan dök där upp en liten man, som sa sig vara Mr P. Jag var ytterst tveksam, för på fotot hade Mr P skägg och såg mycket äldre ut än vad som var fallet nu.

Han tog direkt min väska och vi gick genom ett hav av små villiga bärare, till hans bil med "privatchaufför". Efter lite socialt rundsnack i bilen, på väg på de becksvarta lervägarna med stora håll i marken och kantade med kor, kor och åter kor, så frågade Mr P: Och hur är det med Liselott Persson då?

Puh sa jag och andades ut lite lugnare. När han visste vad marknadsavdelningens sekreterare hette, ja då var nog allt i sin ordning. Jag berättade att jag blivit av med bagaget, där jag hade kundfiler bland annat.

No problem, sa Mr P. Vi får kontakta min resebyrå i morgon, så kan de nog hjälpa dig. Jag skulle ändå köpa det nödvändigaste, och det var enl. Mr P ett par kalsonger.

Jag vaknade på morgonen och kom ihåg vad min företrädare sagt om kackerlackor. Men de hade nog försvunnit tidigare när morgonljuset strilade in genom florgardinen. Klockan var nu redan 08.00 och Mr P skulle komma till mitt rum kl 09.00. Detta lät lite mysigt, detta att han skulle komma till mitt rum. Varför kunde vi inte bara ses i lobbyn?

Efter frukost med massor av melon, scrambled egg och någon sorts gröt, gick jag tillbaka till rummet för att invänta Mr P.

09.20 kom han och skyllde på sin chaufför, att han inte hade hittat det stora Hotell Connemara.

Vi skulle precis gå till bilen, då Mr P frågade om minibaren var fylld. Jag hade inte haft en tanke på om det fanns något däri eller inte, men innan jag hade kollat, så hade Mr P inventerat och jämfört med innehållslistan. Han sa att det fattades tre små flaskor gin, men jag såg vart de hade tagit vägen. Ner i Mr Ps ficka. Gin-lover alltså.

Vi gick så ner till bilen, en treväxlad Ambassador Twin med grön keps, som på tomgång visade sig göra 25 rpm och toppvarvade på 400. Fram kom vi i alla fall, men föraren visste inte mycket om körning ej heller vägval. Han bara tutade, svängde med handen och tutade. Senare när vi satt på Mr Ps kontor, så tyckte jag att kontoret såg så kliniskt rent ut att det var nästa konstigt. Nästan bara ett bord med en telefon på. Inget på väggarna och inte ett papper på bordet. Jag tänkte för mig själv: Ett rent skrivbord tyder på ett rent intellekt, men ett rörigt bord tyder på ett rörligt intellekt. Jag påstod för Mr P, att jag beundrade hans goda ordningssinne, men då avslöjade han att han bara hade hyrt detta utrymme för några dagar under mitt besök och att bilen var en lånebil, så också föraren. Själv bodde Mr P flera mil söder om Madras.

Ja så började min första visit i Indien, med indiska kalsonger men utan gin i minibaren. Voine voine, vad månne bliva av denna början. Dagen därpå kom mitt bagage. Det hade varit i London på blixervisit.

Vi gjorde ett halvt dussin intresserade och mycket komplicerade besök hos kunder och därefter for jag tillbaka till Singapura med en fet hotellnota i plånboken, men utan gin i kroppen.

Jag avslutar min berättelse från min premiär i detta gåtfulla Indien, med ett par små historier, som etsat sig fast i mitt minne.

Golden age statement

It is not the grey hair that makes a man old,
or that "far-away look" in his eyes, I am told.
But when mind makes a contract, that body can't fulfill,
then you are over the hill pal, over the hill

You can cheat the wife, with the cleanest lies,
or foul the lamb – and pull the wool over her eyes
But when she asks for an encore and you say that you are ill,
then you are over the hill pal, yes, then you are over the hill

Question: Why does one often see dogs sniffing each others anatomy?

The dogs once had a party, they came from near and far
Some came on motorcycles, others came by car
But ere into the great hall, each dog could take a look
They had too take their ass-holes off and hang it on a hook
But ere they could be seated, each mother son sire
Some son-of-a-bitch got up and started yelling: FIRE
All in a rush they scampered, but didn't stop to look
And upped to grab an ass-hole, that hung upon a hook
They got their ass-holes mixed up, which made them rather sore
Cause each dog got an ass-hole, he had never worn before
And that is why a dog will have, even a juicy bone
To go and sniff another's ass-hole, in the hope of finding his own

Mr P råkade kort tid efter mitt besök ut för en bilolycka. Det tog lång tid att finna en ny agent, kunnig i förbränningsteknik och så komplicerad att man kunde stå ut med honom..

Under tiden hann jag få Kina på mitt ansvar och så började möjligheterna att skriva om” Min tid med Kina”.

Något mer besök till Indien blev det inte för mig.